

Ἐπιτάφιος καὶ Θρήνη Διδ. Γιαννῆς
 Τοῦ ἑταδοκίμου τῆς σοφίας οἰκεῖοι καὶ ἑταπισταὶ μετράκοι
ΒΙΓΦΟΥΣΟΥ τοῦ **ΙΩΝΑ** *Vigfus Jonasson d. 1809*
 τοῦ ἐν τῇ γυμνασίᾳ τῇ Ἀσκήσει περὶ τὴν θεολογίαν διατρίβοντος.
 ὅς πρὸς ἑτῶν δεκά ὀκτώ ὄν, ἑτελεύτησεν καὶ πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας.
 Τρὰς δὲ ἐν μέρει ἔγραψεν.

Imprimatur,
 JOH: BIRCHEROD
 Jani fil:

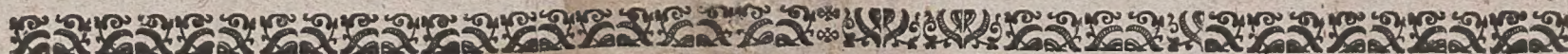
τίτοις ἑλληνικοῖς περὶ ἐπιταφίᾳ
 ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν

Τορφέρε τῶν Παύλων.

Αἱ δ' ἀνέρες μοι κατὰ λείβετα, ἐνδοθεν ἦτορ
 Παχυνταί. διπλὴν νύκτον ὀπίσθας ἀναξ.
 Ὅσος μορὴν τοκέων τις πόσον ἐκλαύσας ἦεν,
 Ὅσον ΒΙΓΦΟΥΣΟΥ, ἸΩΝΑ ἑρῶ θάνατον.
 Φεῦ πολλά βιόζιο πολυπλήθιο κέλευθον,
 Ἄλλοι δ' αἰετοῖσι, πῆμασι συμφέρειται.
 Κουδὲν ἐν ἀνθρώποισι καλὸν κακότητι ἀμικτον:
 Εἴθε δὲ μὴ τὰ λυγρὰ πλείονα μοῖραν ἔχεν!
 Φεῦ πλῆτ' ἄπιστος, ὃ δὲ θρῆνον, ὀφρὺς ὀνείρων.
 Ἀρχιδάμης δὲ μόνος, ἡ πενίη δὲ πένθη.
 Κάλλος δ' ἀστεροπὴς τυττὴ χάρις, ἡ νέστις δὲ,
 Βροῦσμα χροῖας: πολλὴν, λυπρὰ δύστις βιοτῆ.
 Τὶ τὲ λογιῶς χροῖαι, αἱ αἰνὺν φίλτατον ἐμῶ
 Χρηώτην φίλῃ, Φεῦ τάλαν: οἰχομένη.

Ὅντως ὅς παῖρς θεοειδέος, σὲκ ὀλίγη τέ,
 Μητέρ' ἐς δὲ φάος ἤλυθεν εὐξαμένων.
 Ἄϊεν, ζῶν, καλοῖς ὅπ' ἡράμματος ἐδείξας παρθέν.
 Πλείον καὶ πάντων, πᾶσιν ἡμετέροις.
 Καὶ σπαλάγχθοισιν ἔοισι θεῶν μέγαν οἰκτὸν ἐφείλξεν,
 Εἰρήνης φίλ' ἔχ' καὶ καθαρόν κραδίον.
 Ὁ πόλλ' ἄχρηστο μελακλέος εἶνεκ' ἀνέλη.
 Ἄλγεα, νῦν μέγαλ' αὐτὸς ἀνπάσσει.
 Ὅν' ἦναι ΒΙΓΦΟΥΣΟΣ, μελιήδεα δ' ὑπὸν ἰαύει,
 Τένεκεν ὦ φίλοι, θαρσεῖτε καὶ τοκέες:
 Ἀυλὴν λῦσον ἀναξ, λῦσον χθονίων δόπον δεσμῶν,
 Καὶ με χορηγασίην, τάξον ἐς ἑρανήν.
 Ἐκεῖ ἐμοὶ χροῖας πλῆτ' ἐμῶν, ὡδ' ἦν ἰδοίμι.
 Νῶ γυμνῶ καθαρώς. πᾶλλα δὲ κόσμ' ἔχοι.

HAFNIAE,
 Literis JUSTINI Høeg Universit: Typogr:
 Anno MDCXCV.

(MH 22. XXIX 62. 74)